

РЕШЕНИЕ

№ 2900

гр. София, 14.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на
прокурора Малинова, като разгледа дело номер **3317** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. И. Н. от гр.С., срещу
РЕШЕНИЕ без дата на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,
НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 97-ми състав по нахд №9702/2010 г., с
което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 05-058 от
28.05.2010 г., издадено от директора на дирекция „Контрол” на
ТД на Н. гр.С., с което на основание чл.180, ал.2 вр. ал.1 от
Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) ѝ е наложена
глоба в размер на 1032.84 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на
материалния закон и при съществени процесуални нарушения.
Касаторът поддържа, че срокът за съставяне на АУАН е започнал
да тече от датата на издаване на акт за регистрацията ѝ по
ЗДДС на 14.12.2009 г., тъй като още към този момент
административно наказващият орган (АНО) е разполагал с данни за

нарушителя и нарушението. Съобразно тази дата срокът за съставяне на АУАН изтичал на 14.03.2010 г. и не бил спазен от АНО. Поддържа нарушения на чл.42, т.3 и т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН поради непосочване в АУАН на времето и мястото на извършване на нарушението, както и датата на всяко данъчно събитие съобразно чл.25 ЗДДС. Излага подробни съображения за липса на извършено нарушение по чл.180, ал.2 ЗДДС. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП.

Ответницата по касационната жалба директор на дирекция „Контрол” на ТД на Н. гр.С. оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение без дата С районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав по нахд №9702/2010 г. е потвърдил наказателно постановление (НП) № 05-058 от 28.05.2010 г., издадено от директора на дирекция „Контрол” на ТД на Н. гр.С., с което на основание чл.180, ал.2 вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на касаторката е наложена глоба в размер на 1032.84 лв. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Р Й Трухчева, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в административно наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални нарушения, като касаторката Ц. Н. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.180, ал.2 ЗДДС.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 97 състав състав е валидно и допустимо. Касационната инстанция намира, че обжалваното

решение е постановено при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Съдът, в решаващия си състав, приема, че е нарушен тримесечния преклузивен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН за съставяне на АУАН, считано от откриване на нарушителя. Съгласно чл. 180, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв. По силата на ал. 2 от цитираната разпоредба, нормата се ал.1 се прилага и когато лицето не е начислило данък, тъй като не е подало заявление за регистрация и не се е регистрирало по този закон в срок. В конкретния случай административнонаказателната отговорност на Ц. Н. е ангажирана за това, че не е начислила ДДС за данъчен период м.март 2009г. по изброени облагаеми доставки, тъй като не е подала заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 14.09.2008г. и е регистрирана служебно по този закон на 14.12.2009г. С оглед на така описаната фактическа обстановка, която съответства на описанието на нарушението в акта и в НП и се подкрепя от събраните по делото доказателства, следва да се приеме, че нарушителят е открит от органите по приходите още към момента на регистрацията му по ЗДДС. В тази връзка касационната инстанция намира, че при съставянето на АУАН на 11.05.2010г. в хода на извършваната ревизия за периода от 14.09.2008г. до 31.12.2009г. не е спазен 3-месечният срок по чл. 34, ал.1 от ЗАНН. Съгласно цитираната норма не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър Булстат - две години.

В конкретния случай нарушителят е станал известен на органите по приходите още към момента на служебната му регистрация по ЗДДС, която е и основанието по чл. 180, ал.2 ЗДДС за начисляване на данъка в предвидените от закона срокове за данъчен период м.03.2009г. Броен от този начален момент 3 – месечният срокът по чл. 34, ал.1 от ЗАНН изтича на 14.03.2010г. Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН № 05-058 на 11.05.2009г., след изтичането на този срок. Само на това основание санкцията по чл. 180, ал. 2 във връзка с

ал.1 от ЗДДС е незаконосъобразно наложена и подлежи на отмяна. Изводите на СРС за липса на нарушение по чл. 34, ал.1 от ЗАНН не се споделят от настоящата инстанция и са в противоречие с основанията на което е наложената обжалваната санкция. В конкретния случай към момента на регистрация по ЗДДС на органите по приходите е известна както самоличността на нарушителя – лице, което служебно е регистрирано по ЗДДС, така и дължимостта на данъка на основание чл. 102, ал. 3, т.1 от ЗДДС за периода от изтичането на срока за подаване на заявлението за регистрация - 14.09.2008г. до датата, на която е регистрирано от органа по приходите - 14.12.2009г., в който период се включва и процесния.

Този извод се потвърждава и от представената заповед № ЗЦУ-28/06.01.2010 г. на изпълнителния директор на Н., с която за актосъставители по установяване на нарушения на ЗДДС за определени всички органи по приходите на Н.. Ето защо в случая за изтичането на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН е без значение, че двата производства (по служебна регистрация на касаторката по ЗДДС и за извършената ѝ ревизия за установяване на задълженията ѝ по ЗДДС за периода 14.09.08 г. – 31.12.2009 г.) са се развили и протекли пред различни органи по приходите (различни отдели на ТД на Н. гр.С., както установява актосъставителката Трухчева в о.с.з. на 04.11.2010 г.). Съобразно задължителните указания на Тълкувателно решение № 48/28.12.1981 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН започва да тече за всички контролни органи, натоварени паралелно да водят борба против едни и същи нарушения, от деня, в който за първи път е открит нарушителят. Предвид наличието на отменително основание по чл.34 от ЗАНН е безпредметно обсъждането на доводите на страните по съществото на спора относно наличието на нарушение. По изложените съображения съдът намира, че е налице касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН и на основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно.

По същите съображения - нарушение на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН следва да бъде отменено и обжалваното пред СРС НП № 05-058 от 28.05.2010 г. на директора на дирекция „Контрол” на ТД на Н. гр.С..

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал .2, предл. второ АПК обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно. На основание чл.222, ал.1 АПК следва да бъде

отменено обжалваното пред СРС наказателно постановление. Водим от горното Административен съд С. - град, II-ри Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение без дата на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав по нахд №9702/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 05-058 от 28.05.2010 г., издадено от директора на дирекция „Контрол” на ТД на Н. гр.С., с което на Ц. И. Н. на основание чл.180, ал.2 вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) ѝ е наложена глоба в размер на 1032.84 лв. **и вместо него**

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 05-058 от 28.05.2010 г., издадено от директора на дирекция „Контрол” на ТД на Н. гр.С., с което на Ц. И. Н. на основание чл.180, ал.2 вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) ѝ е наложена глоба в размер на 1032.84 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.